

[Socialministeren.]

af hjælpeløshed, at de stadig må have bistand af andre, og som yderligere afskærer dem fra at påtage sig erhvervsmæssigt arbejde af praktisk betydning. Endvidere ydes der — eventuelt i forbindelse med hjælpeløshedstillæg — altid et særligt tillæg til blinde invaliderentemodtagere til bestridelse af udgifter til bistand af seende.

I erkendelse af at disse tillæg, om hvis størrelse jeg skal henvide til bemærkningerne til lovforslaget, kun kan dække en mindre del af de nødvendige særudgifter — særlig til bistand af andre —, når hjælpeløsheden er total eller næsten total, foreslås det, at der i tilfælde, hvor invaliditeten fordrer vedvarende pleje og tilsyn, der nødvendiggør andres stadige nærværelse, ydes et særligt plejetillæg, der skal udgøre $\frac{2}{3}$ mere end det nuværende hjælpeløshedstillæg.

Samtidig hermed foreslås det, at hjælpeløshedstillægget, som fremtidig skal benævnes bistandstillæg, ikke længere skal være betinget af, at pågældende er afskåret fra at påtage sig erhvervsmæssigt arbejde af praktisk betydning.

Særlig forsåvidt angår det nuværende blindetillæg, som hidtil kun har udgjort $\frac{2}{3}$ af hjælpeløshedstillægget, foreslås det, at dette tillæg forhøjes, så at det bliver af samme størrelse som hjælpeløshedstillægget eller — som det fremtidig skal hedde — bistandstillægget. Denne forhøjelse har man anset for rimelig under hensyn til, at blindetillægget i sin nuværende størrelse kun kan antages at yde en delvis hjælp til de merudgifter, som blindheden medfører. Det vil herefter ikke være nødvendigt at opretholde de særlige regler om blindetillæg i lovens § 62.

Får man tilstået plejetillæg, bortfalder bistandstillægget, såfremt man tidligere har oppebåret dette.

Det forslag, der stilles til ændring af folkeforsikringslovens § 41, stk. 2, tilsigter også at forbedre kårene for de invaliderentemodtagere, der er så stærkt invalideret, at de har fået tilstået bistands- eller plejetillæg. Det foreslås her, at disse tillæg ikke skal være underkastet fradragsreglerne. Det vil altså sige, at tillæggene fremtidig uden hensyn til pågældendes økonomiske kår skal kunne ydes fuldtud ved siden af den almindelige minimumsrente, trediedelsbeløbet. Tidligere har en tilsvarende regel kun været gældende for blindetillægget. Da imidlertid også bistands- og plejetillægget tilsigter at yde vederlag for særlige udgifter, finder man det rimeligt og naturligt, at disse tillæg — i modsætning til, hvad der hidtil

har været gældende for hjælpeløshedstillægget — unddrages fradragsreglernes indflydelse.

Medens alle de forslag, jeg her har omtalt, tilsigter at forbedre kårene for de særlig svært invaliderede invaliderentemodtagere, foreslås der ved den ændrede affattelse af folkeforsikringslovens § 62 også indført en ydelse for svært invaliderede personer, som ikke er invaliderentemodtagere. Der er altså her tale om en principiel nydannelse. De personer, som man her tilsigter at hjælpe, er sådanne, som i og for sig opfylder de helbredsmæssige betingelser for at få invaliderente, ja, hvis invaliditet tilmed hører til den sværest belastende, men som tiltrods herfor dog kan udøve en sådan erhvervsvirksomhed, at de efter det almindelige invaliditetsbegreb ikke er berettiget til invaliderente.

De pågældende personer vil på grund af deres svære invaliditet have særlige udgifter til medhjælp, og disse udgifter vil yderligere forøges ved erhvervsudøvelsen, som eventuelt nødvendiggør udgift til særlig medhjælp. Disse udgifter, som alle er en direkte følge af invaliditeten, har man anset det for rimeligt, at de pågældende får i al fald delvis dækning for gennem en særlig ydelse.

Bortset fra betingelsen om, at erhvervs- evnen skal være nedsat i det i folkeforsikringslovens § 38, stk. 1, angivne omfang, skal de pågældende opfylde alle øvrige betingelser for at få invaliderente, og de skal endvidere opfylde de betingelser, som i § 40, stk. 3, er fastsat for invaliderentemodtageres adgang til at få tillagt enten bistands- eller plejetillæg. Ydelsen foreslås at skulle udgøre minimumsrenten for invaliderentemodtagere, d. v. s. trediedelsbeløbet, med tillæg af et beløb, der alt efter graden af pågældendes hjælpeløshed skal svare til enten bistands- eller plejetillægget.

Den anden større ændring — bortset fra ændringen af invaliditetsbegrebet —, som udvalget har foreslået i sin betænkning, går, som jeg nævnte før, ud på en udvidelse af adgangen til at yde hjælp af invalideforsikringsfonden til anskaffelse af særlige hjælpemidler.

Efter de nugældende bestemmelser i folkeforsikringslovens § 60 kan hjælp principielt kun ydes af invalideforsikringsfonden, hvis den har erhvervsmæssig betydning. Da der kun i meget beskedent omfang kan ydes hjælp til dette formål gennem sygekasserne, og da eventuel hjælp